

мінності в написанні в англійській мові та в мові українській? Google Classroom – це середовище. Практичних варіантів трансформації поняття кілька – Google-клас, Google Клас, Гугл Клас, гугл-клас, Гугл класрум... «Класрум» вважаємо калькою, а втім у написанні цього нового поняття, яке буде тільки поширюватися, треба керуватися тим самим правилом, що наведено вище, бо є самостійне слово «клас». Так само рекомендуємо український аналог ‘класна віртуальна кімната’, ‘віртуальний клас’. Але усвідомлюємо, що існує інтернетівське середовище, автори якого вже дали йому назву, і вона має адаптуватися в нашій мовній практиці за сучасними приписами.

Майте право спитати: а чому ж тоді *веб-* пишемо разом? Так, за «Українським правописом» 2019 р. *веб-* (належний до «всесвітньої павутини»; ‘система доступу до пов’язаних між собою документів на різних комп’ютерах, підключених до інтернету’) є часто вживаною іншомовною частиною (не є самостійним словом!) на приголосний: *вебсторінка, вебформа, вебдизайн, вебкамера, вебпортал, вебклієнт, вебклас...* (див.: § 35, п. 5.2). До деяких із цих слів можна запропонувати аналоги, наприклад, *вебклас* – віртуальний клас; *вебформа* – інтернетна (віртуальна) форма...

Світлана Бибик

ІНТЕРНЕТ, ІНТЕРНЕТ ТА ІНТЕРНЕТ-ДЖЕРЕЛА

За десять років написання слів з компонентом *інтернет* змінювалося тричі. У 2011 році в збірнику «Культура слова» С.Г. Чемеркін рекомендував писати слова з компонентом *Інтернет* з великої літери і з дефісом. Наголошував, що це власна назва. Але прогнозував, що це правило можуть згодом переглянути, оскільки ідентифікація поширених власних назв з часом зникає.

У монографії «Вплив суспільних змін на розвиток української мови» (Київ, 2017) диференційовано поняття *Інтернет* як назви мережі, яку треба писати з великої букви, та *інтернет* як тип зв’язку між мережами – відповідно пишемо з малої літери.

Це запозичення увійшло до активного словника української мови, і вже в 2013 р. було зафіксовано більше 120 його похідних, серед яких – прикметники *інтернетний, інтернетовий, неінтернетний*, іменники на позначення особи *інтернетівець, інтернетоман*, дієслова *інтернетизувати*, складні слова *інтернет-джерела, інтернет-ресурси, інтернет-мережа*. Функціонують також метафоричні конструкції з оцінною семантикою зі складником *інтернет*: *інтернет-сміття, інтернетрі, інтернет-помийниця*.

Для того, щоб спростити написання, у правописі 2019 року слова з компонентом *інтернет*- як елемента у складних іменниках, утворених з двох самостійних іменників без сполучного голосного звука, рекомендовано писати з дефісом і з малої літери (§ 36, п. 2). З малої літери пишемо слово й у покликаннях на джерела інформації: з *інтернету* (= з бібліотеки).

Якщо джерелом інформації є індивідуальні назви мереж, які матимуть при собі родові поняття, то тоді пишемо їх з великої літери і в лапках: соціальна мережа «Фейсбук», мережа «Твіттер». Авторське право на інформацію з інтернету уможливають покликання.

Тетяна Коць

КНИГА = КНИЖКА?

Таке просте і звичне слово «книга»... В освітній практиці, де все має бути вимірне за нормами сучасної літературної мови, виникає питання, чи це абсолютний синонім до слова «книжка». Яке ж слово головне?

Почнімо зі словникового академічного тлумачення (прикладі подаємо власні).

КНИГА, и, ж, 1. Велика обсягом або важлива за змістом книжка (у 1 знач.). *Велика книга, церковні книги, навчальна книга*.

2. Зшиті в одну оправу аркуші паперу з якими-небудь записами. *Бухгалтерська книга, домова книга, книга обліку, книга реєстрації відвідувань, книга скарг і пропозицій* (СУМ, IV, с. 196).